

В. В. КУДРЯВЦЕВА

кандидат юридичних наук,
асистент кафедри господарського права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого, Харків
viktoriiia_kudriavtseva@mail.ru
ORCID ID: 0000-0001-7998-8485

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕГУЛЮЮЧОГО ВПЛИВУ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

У статті досліджуються питання господарсько-правового забезпечення реалізації інвестиційної політики держави, обґрунтування та розробки системи вихідних понять, пов'язаних із господарсько-правовим забезпеченням реалізації інвестиційної політики держави: інвестиційний ринок, інвестиційна політика держави, правова інвестиційна політика держави, законодавча інвестиційна політика держави, механізм формування правової інвестиційної політики держави, правовий інвестиційний порядок.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, правовий інвестиційний порядок, інвестиційна політика держави, правова інвестиційна політика.

Постановка проблеми. Як відомо, метою інвестиційної політики держави є створення привабливого інвестиційного клімату і розвиток інфраструктури інвестиційної діяльності для забезпечення сталого економічного зростання та підвищення життєвого рівня населення. Але мета інвестиційної політики, з точки зору дослідників економічної теорії, не є постійною, а може змінюватись залежно від умов економічного розвитку країни [1]. Саме тому визначення у ст. 10 Господарського кодексу України (далі – ГК України) основних напрямів економічної політики держави має надзвичайно важливе значення, адже кожний із них має стати центром системи, що утворює певну конфігурацію об'єднаних засобів державного регулювання, що спрямовані на

ефективне виконання тієї чи іншої функції держави у галузі ринкових економічних відносин [2, с. 645].

Так, інвестиційна політика визначена у ч. 3 ст. 10 ГК України як політика, що спрямована на створення суб'єктам господарювання необхідних умов для залучення і концентрації коштів на потреби розширеного відтворення основних засобів виробництва, переважно у галузях, розвиток яких визначено як пріоритети структурно-галузевої політики, а також забезпечення ефективно-го і відповідального використання цих коштів та здійснення контролю за ним.

Слід зазначити, однак, що напрями економічної політики, такі як, зокрема, структурно-галузева, амортизаційна, податкова, грошово-кредитна політика тощо є безпосереднім чином взаємопов'язаними з інвестиційною політикою і обумовлюють одна одну. Більш того, названі напрями економічної політики можуть бути представлені як складна ієрархічна система, в якій виникають власні внутрішні ефекти функціонування [2, с. 645]. Як наслідок виникають питання: господарсько-правового забезпечення реалізації інвестиційної політики держави; визначення такого специфічного об'єкта державної інвестиційної політики, як інвестиційний ринок; правового визначення інвестиційної політики держави; виокремлення такої складової державної інвестиційної політики, що входить водночас до складу і загально-правової політики держави, як правова інвестиційна політика держави тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Важливі теоретико-методичні проблеми забезпечення інвестиційної політики держави, дослідження інвестиційного ринку, механізмів формування інвестиційної політики, в тому числі в окремих галузях національної економіки займають вагомe місце в роботах науковців-господарників, а саме: Д. В. Задихайла, В. К. Мамутова, В. М. Пашкова, О. П. Подцерковного, В. А. Устименка, В. С. Щербини тощо. Однак зазначені науковці при опрацюванні цих питань не розглядали систему вихідних понять, пов'язаних із господарсько-правовим забезпеченням реалізації інвестиційної політики держави, а також не аналізували окремі об'єкти державної інвестиційної політики щодо їх регулюючого впливу на інвестиційну діяльність.

Формулювання цілей. Метою цієї статті є дослідження питання господарсько-правового забезпечення реалізації інвестиційної політики держави, її регулюючого впливу на інвестиційну діяльність, а також обґрунтування та розробка системи вихідних понять, пов'язаних із господарсько-правовим забезпеченням реалізації інвестиційної політики держави: інвестиційний ринок, інвестиційна політика держави, правова інвестиційна політика держави, законодавча інвестиційна політика держави, механізм формування правової інвестиційної політики держави, правовий інвестиційний порядок.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до Концепції Державної цільової економічної програми розвитку інвестиційної діяльності на 2011–2015 роки, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29.09.2010 р., розбудова системи державного інвестування має здійснюватися за напрямками, які включають в себе: удосконалення методології розроблення, оцінювання та відбору інвестиційних проектів, а також визначення принципів та механізмів державного інвестування для реалізації проектів, які потребують державної фінансової підтримки; розроблення чітких критеріїв відбору інвестиційних проектів, які потребують державного інвестування або державної фінансової підтримки, з урахуванням особливостей галузей економіки; визначення як пріоритетних для надання державної фінансової підтримки інвестиційних проектів, спрямованих на розвиток експортоорієнтованого та імпортозамінного виробництва, високотехнологічної конкурентоспроможної продукції, розвиток інфраструктурних і базових секторів економіки, об'єктів електроенергетики, які виробляють електричну енергію з використанням альтернативних джерел енергії; забезпечення розвитку системи прямих державних інвестицій, зокрема на умовах спільного фінансування; забезпечення прозорості процесу державної фінансової підтримки інвестиційних проектів, спрямованих на розв'язання пріоритетних завдань соціально-економічної політики держави, а також запровадження механізму оцінки результатів державного інвестування; здійснення контролю за ефективним використанням бюджетних коштів, наданих для реалізації інвестиційних проектів; запровадження державного моніторингу інвестиційної діяльності та визначення функцій і встановлення відповідальності державних органів і установ, уповноважених реалізувати державну політику у цій сфері; розвитку інвестиційного ринку та інвестиційної інфраструктури, а саме: створення умов для ефективного функціонування інноваційних фінансово-кредитних установ та інвестиційних підприємств; становлення і забезпечення розвитку індустрії прямого інвестування та венчурного капіталу; створення умов для залучення інвестицій на міжнародних ринках капіталу (консолідація фондових бірж, забезпечення захисту прав споживачів інвестиційних послуг, створення центрального депозитарію цінних паперів, системи клірингу та розрахунків, які забезпечують мінімізацію ризиків під час виконання угод з цінними паперами); забезпечення розвитку ринку цінних паперів; забезпечення підвищення ефективності та посилення прозорості функціонування механізмів державно-приватного партнерства (концесії, спільна діяльність, угоди про розподіл продукції тощо); налагодження на державних підприємствах (крім казенних) внутрішньогосподарських відносин, які сприятимуть створенню різноманітних організаційних форм господарювання ринкового типу та залученню недержавних інвестицій.

Ми погоджуємося з думкою окремих науковців, що інвестиційний ринок являє собою форму взаємодії суб'єктів інвестиційної діяльності, через яких реалізується інвестиційний попит та інвестиційна пропозиція [3, с. 42].

Як наслідок, вирішення питань, викладених у Концепції, потребує проведення активної державної політики зі стимулювання розвитку інвестиційної діяльності в Україні, зокрема, на засадах розвитку системи державних інвестицій, підвищення ефективності та посилення прозорості функціонування механізмів державно-приватного партнерства та стимулювання залучення приватних інвестицій у реальний сектор економіки, а також розвитку інвестиційної діяльності у галузях, які мають високу дохідність і швидку окупність, зокрема у фінансовому секторі, торгівлі, під час проведення операцій з нерухомістю, але не стимулює залучення інвестицій у реальний сектор економіки, інфраструктурні та промислові об'єкти.

Між тим, серед умов здійснення інвестиційного процесу в ринковій економіці можна виділити: 1) наявність значного інвестиційного капіталу з диверсифікованою за формами власності структурою, що характеризується домінуванням приватного інвестиційного капіталу; 2) багатоманітність суб'єктів інвестиційної діяльності різної організаційно-правової форми та інституціональної організації; 3) наявність мережі інвестиційних посередників, що сприяють реалізації інвестиційного попиту та пропозиції; 4) розподіл інвестиційного капіталу за об'єктами інвестування у відповідності з економічними критеріями оцінки привабливості інвестицій через механізм інвестиційного ринку; 5) наявність розвинутого багатосегментного ринку об'єктів інвестиційної діяльності, що виступають у формі інвестиційних товарів [3, с. 44].

Отже, господарсько-правове забезпечення інвестиційної діяльності потребує виконання конкретних дій щодо інвестування бюджетних і позабюджетних коштів.

Основою для прийняття рішення про інвестування загальнодержавних бюджетних коштів є: прогнози економічного і соціального розвитку України; схеми розвитку і розміщення продуктивних сил; цільові науково-технічні і комплексні програми; техніко-економічні обґрунтування доцільності таких інвестицій. Систему господарсько-правового регулювання умов інвестиційної діяльності коригують залежно від економічної політики держави у кожний конкретний період та залежно від ступеня інвестиційної активності суб'єктів господарювання тощо. І саме ці фактори фактично регламентують існування інвестиційного ринку як об'єкта державної інвестиційної політики. В цьому контексті необхідно зауважити, що інвестиційний ринок є абсолютно специфічним явищем, яке, з одного боку, може і має розглядатися як окремий ри-

нок – підсистема господарської системи, але у той же час, маючи системоутворюючі взаємозв'язки з усіма іншими видами ринків, підсистемами господарської системи, набуває самостійного, а часто – визначального значення як функціональна особливість тієї чи іншої моделі господарської системи. І зовсім не дивно, що ті господарські системи, моделі ринкової економіки, які передбачають високу інвестиційну активність суб'єктів ринкових відносин, забезпечують їх кінцеву високу функціональну ефективність саме як господарських систем [4].

У цьому контексті необхідно зауважити, що Концепцією регулювання інвестиційної діяльності в умовах ринкової трансформації економіки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 01.06.1995 р. № 384, як першочергові напрями пріоритетного інвестування для України передбачено: розвиток паливно-енергетичного комплексу і впровадження енерго- та ресурсозберігаючих технологій; соціальну сферу, розширення і нарощування обсягів виробництва товарів широкого вжитку та послуг для населення, а також конкурентоспроможної продукції, що поставляється на експорт; розвиток агропромислового комплексу; прискорення розвитку медичної та мікробіологічної промисловості; подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Слід зазначити, що диференціація ринків тільки за об'єктним критерієм не дозволяє встановити та надати повну картину функціонування господарської системи. Її динаміка зумовлює існування підсистем, що утворюються за функціональною ознакою. Так, маючи на увазі власне інвестиційний ринок, слід виходити з того, що не можуть бути вкладені як інвестиції, наприклад, товари споживання. Але засоби виробництва, гроші, цінні папери, інноваційні продукти можуть і виступають об'єктами інвестиційного ринку. В результаті інвестиційний ринок слід розглядати як складне синтетичне функціональне явище, підсистемами якого є значні сегменти і ринку засобів виробництва, і грошового ринку, і ринку інноваційних продуктів (товарів), і ринку цінних паперів, і ринку інформації тощо.

З огляду на активізацію різноманітних напрямів економічної політики держави, зокрема інвестиційного, що інституалізується через прийняття відповідних державних стратегій, концепцій і програм економічного й інвестиційного розвитку, зазначений підхід можна вважати виправданим [5].

Між тим, надзвичайно важливим надбанням господарсько-правової науки та господарського законодавства є норми статей 9 та 10 ГК України, якими інституалізовано основні напрями та форми реалізації економічної політики держави. Серед цих напрямів одним із найважливіших, безумовно, є інвестиційна політика держави, що повинна забезпечувати динаміку процесів розширеного відтворення господарської діяльності. Визначення її ключових засад

та змісту пов'язане, в свою чергу, із формуванням узгодженої системи законодавства про інвестиційну діяльність, чітким окресленням завдань для органів державної влади та місцевого самоврядування в цій сфері, створенням дієвих механізмів та господарсько-правових засобів державного регулювання інвестиційних відносин, розробкою та впровадженням спеціальних режимів інвестиційної діяльності, різних за своєю конфігурацією. Однак напрями економічної політики, такі як структурно-галузева, амортизаційна, податкова, грошово-кредитна політика є безпосереднім чином взаємопов'язаними з інвестиційною політикою і обумовлюють одна одну. Більш того, названі напрями економічної політики можуть бути представлені як складна ієрархічна система, в якій виникають власні внутрішні ефекти функціонування.

Тому, на нашу думку, низка кореспондуючих категорій, що позначені в ГК України, а саме економічна політика – інвестиційна політика – засоби державного регулювання господарської діяльності, є досить умовною і не дозволяє будувати чітку цілеспрямовану регулятивну діяльність держави в цій галузі [4].

Враховуючи інтереси учасників інвестиційного процесу, можна сформулювати систему основних факторів, що впливають на формування інвестиційної політики держави в сучасних умовах [6], а саме: необхідність забезпечення довгострокового економічного зростання високими темпами, вдосконалення структури економіки; очікування основних суб'єктів інвестиційної політики (підприємств і населення) та їх схильність до заощаджень та інвестування; підвищення конкурентоспроможності країни на глобальному рівні; обороноздатність; загальна економічна ситуація та стабільність в економіці; інвестиційний клімат (законодавство, ризики вкладень у країну і конкретні підприємства, імідж і репутація країни або підприємства як позичальника); рівень життя населення, обсяги споживання; рівень розвитку ринкової інфраструктури та екологічний фактор.

Необхідно відмітити те, що під інвестиційною політикою держави розуміють окрему обов'язкову складову її економічної політики, що являє собою системну і цілеспрямовану діяльність визначених державних органів по створенню та реалізації спеціального алгоритму заходів, з метою активізації або гальмування параметрів функціонування інвестиційного ринку, або окремих його сегментів, за допомогою формування відповідного за змістом нормативно-правового забезпечення інвестиційних відносин, застосування необхідних засобів державного їх регулювання та прямої участі держави як суб'єкта зазначених відносин, що базуються на закріпленій у державній програмі інвестиційного розвитку узгодженій моделі такого ринку.

Необхідність провадження державою ефективної інвестиційної політики зумовлюється ускладненням соціально-інституційної структури суспільства

та її винятковою роллю у забезпеченні нормального перебігу соціально-економічних процесів, яка пов'язується з тим, що: державна інвестиційна політика виступає чинником цілеспрямованого проведення модернізації виробництва, забезпечуючи зростання ВВП і обсягів виробництва, фактором соціальної стабілізації, забезпечуючи зайнятість населення, чинником підтримки рівноважного стану національної економіки; гнучка система інвестиційних цілей, завдань та механізмів їх реалізації, встановлених з урахуванням як потреб сьогодення, так і перспектив соціально-економічного розвитку у майбутньому, дозволяє державі, з одного боку, реалізувати свої функції у сфері сприяння економічному зростанню, а з другого – здійснити продуктивну координацію роботи державних і недержавних структур щодо забезпечення ефективності виробництва та формування необхідної якості соціального середовища. Характер інвестиційної політики визначається силою державного втручання в економічні процеси, ступенем ув'язки даної політики з іншими державними інститутами, до яких належить податкова, фінансово-кредитна, амортизаційна, ліцензійна і цінова політика, політика доходів і зайнятості, залучення іноземних інвестицій, а також правове поле.

Як наслідок, виникає потреба виокремлення такої складової державної інвестиційної політики, що входить водночас до складу і загально-правової політики держави, як правова інвестиційна політика держави, яка призначена забезпечити реалізацію економічних завдань державної інвестиційної політики за допомогою формування відповідного нормативно-правового середовища інвестиційної діяльності шляхом організації правотворчого процесу із визначенням пріоритетів спрямованості правового регулювання та системи основних його засобів, механізмів та режимів з метою встановлення оптимального правового інвестиційного порядку. Джерелами правової інвестиційної політики є правова ідеологія у сфері розвитку регулювання інвестиційних відносин, окремі положення актів інвестиційного та в цілому господарського законодавства, і особливо положення нормативно-правових актів спеціального призначення – Державних програм інвестиційного розвитку країни. Між тим, реалізація правової інвестиційної політики має забезпечуватися засобами законодавчої інвестиційної політики та механізмами юридичної відповідальності органів держави за невиконання вимог чинного законодавства, зокрема недосягнення економічних показників Державної програми інвестиційного розвитку країни.

Аналізуючи зміст цілої низки програмних документів і зокрема Програми розвитку інвестиційної діяльності на 2002–2010 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.2001 р., можна констатувати складний, змішаний їх характер. Вони об'єднують у собі як норми загальної дії, що

адресовані невизначено широкому колу користувачів – органів публічної влади різних рівнів, хоча і досить специфічних за природою, так і приписи, що мають більш індивідуальний характер, які адресовані конкретним органам держави, на які покладається, зокрема, контроль за виконанням таких програм та обов'язок інформувати Кабінет Міністрів України про хід їх виконання тощо. Наявність великої кількості нормативно-правових актів, що викладені в певній структурі та послідовності, говорить про проведення цілеспрямованої діяльності спеціально-уповноваженими органами державної влади у сфері державного регулювання інвестиційної діяльності. Тобто можна зробити однозначний висновок про наявність законодавчої інвестиційної політики держави.

Законодавча інвестиційна політика держави є складовою її інвестиційної політики і має своїм завданням реалізацію правової інвестиційної політики держави шляхом формування плану законотворчих ініціатив, обов'язкових до виконання визначеними нормотворчими органами за рахунок встановлення: кола чинних джерел інвестиційного законодавства та кола джерел, створення яких планується у процесі його оптимізації; основних нормотворчих заходів щодо інкорпорації до цих джерел необхідних новел – елементів, засобів та механізмів господарсько-правового регулювання інвестиційних відносин; доцільності проведення робіт із систематизації та розробки кінцевої конфігурації інвестиційного законодавства.

Крім того, стримуючими інвестиційну активність чинниками є: відсутність виразних інвестиційних пріоритетів; слабкість вітчизняних інвестиційних інститутів (як у частині їх низької капіталізації, так і в частині відсутності довгих пасивів); ембріональний стан судової системи; високі адміністративні бар'єри інвестиційної діяльності, що зберігаються; невідповідність інфраструктури інвестиційного ринку сучасним вимогам; низька якість гарантій захисту прав інвесторів; сильна диференціація умов інвестування по різних галузях і регіонах країни і деякі інші.

На підставі викладеного за аналогією з таким поняттям, як правовий господарський порядок, виникає необхідність визначення такого поняття, як правовий інвестиційний порядок, що є складовою правового господарського порядку, виступає результатом впровадження інвестиційної політики держави, зокрема обраної моделі інвестиційного розвитку економіки країни, і визначається станом ефективного функціонування інвестиційного ринку та системи інвестиційних відносин, що ґрунтуються на: законодавчому забезпеченні функціонування інвестиційного ринку, що відповідає зазначеній моделі; ефективній державній підтримці інвестиційної діяльності; високому рівні правових гарантій та законності реалізації інвестиційних правовідносин;

ефективній адміністративній практиці реалізації організаційно-господарської компетенції; високій договірній дисципліні суб'єктів інвестиційних відносин; виконанні державою взятих на себе міжнародно-правових зобов'язань щодо режиму іноземних інвестицій з відповідною інкорпорацією їхніх положень у національне законодавство; принципах правової інвестиційної політики та принципах правового регулювання інвестиційних відносин;

Враховуючи те, що інституційна система умов інвестиційної діяльності не є стабільною і коригується залежно від економічної політики держави у кожний конкретний період, ступеня інвестиційної активності суб'єктів господарювання тощо. Для активізації або стримування інвестиційного попиту держава може використовувати традиційні, відпрацьовані світовою практикою засоби господарсько-правового регулювання.

Висновки. З точки зору досягнення цілей правового регулювання і особливо його ефективності в контексті застосування заходів державного впливу на інвестиційні відносини, важливого значення набувають безпосередні фактори, що позначаються на інвестиційному попиті та інвестиційній пропозиції. Саме їх детальний аналіз надасть змогу з'ясувати обсяг можливостей правових засобів впливу на процес здійснення інвестицій. Збалансованість інвестиційного попиту та інвестиційної пропозиції, яка досягається конкретними засобами ринкової саморегуляції, складає механізм інвестиційного ринку.

В основі структури та функціонування економічних відносин у межах господарської системи лежить системний принцип, завдяки якому забезпечується їх стабільність, передбачуваність та функціональна життєздатність. Тому формуванню державної економічної політики, в тому числі й інвестиційної, з метою підвищення рівня її ефективності та кваліфікації має передувати вивчення, аналіз структури та сутнісних ознак функціонування економічної ринкової системи. У зв'язку з цим аксіоматичним є сприйняття господарської ринкової системи як ієрархічно побудованої системи. У цьому сенсі ринок аналізується і на рівні вивчення його окремих підсистем як складових, так і в контексті функціональних особливостей самої господарської системи.

Інвестиційний ринок є абсолютно специфічним явищем, яке, з одного боку, може і має розглядатися як окремий ринок – підсистема господарської системи, але у той же час, маючи системоутворюючі взаємозв'язки з усіма іншими видами ринків, підсистемами господарської системи, набуває самостійного, а часто – визначального значення як функціональна особливість тієї чи іншої моделі господарської системи. Тому дуже важливою в контексті інвестиційної

політики держави є категорія потенційної інвестиційної пропозиції, яка відображає рівень акумульованого суб'єктами господарювання доходу, що може бути спрямований ними на інвестування, і утворює таким чином потенційний інвестиційний капітал.

Таким чином, вплив на активізацію факторів формування спочатку потенційного інвестиційного капіталу, а потім і реальної інвестиційної пропозиції, а також вплив на активізацію факторів формування прогресивного інвестиційного попиту з боку національних суб'єктів господарювання мають бути одними з головних об'єктів державної інвестиційної політики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шпак В. Міжнародна торгівля : практикум / В. Шпак, А. Кондори Ромео. – К. : УВПК «Екс Об» : МАУП, 2004. – С. 384.
2. Господарське право : підручник / Д. В. Задихайло, В. М. Пашков, Р. П. Бойчук та ін. ; за заг. ред. Д. В. Задихайла, В. М. Пашкова. – Х. : Право, 2012. – 696 с.
3. Игонина Л. Л. Инвестиции : [учеб. пособие] / Л. Л. Игонина. – М. : Юристъ, 2002. – 480 с.
4. Кухар В. І. Господарсько-правове забезпечення державної інвестиційної політики в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 / В. І. Кухар. – Х., 2008. – 21 с.
5. Кудрявцева В. В. Кодифікація інвестиційного законодавства України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04 / В. В. Кудрявцева. – Х., 2010. – 20 с.
6. Музиченко А. С. Державне регулювання інвестиційної діяльності : монографія / А. С. Музиченко. – К. : Наук. світ, 2001. – 345 с.

REFERENCES

1. Shpak V. (2004). Mizhnarodna torgivlya : praktikum. Kyiv. UVPK «Eks Ob». MAUP.
2. Zadihaylo D. V., Pashkov V. M, R. P. Boychuk R. P. (2012). Gospodarske pravo: pidruchnik. Kharkiv. Pravo.
3. Igonina L. L. (2002). Investitsii. M. Yurist.
4. Kuhar V. I. (2008). Gospodarsko-pravove zabezpechennya derzhavnoyi Investitsiynoyi politiki v Ukrayini : avtoref. dis. na zdobuttya nauk. stupenya kand. yurid. nauk : spets. 12.00.04 «Gospodarske pravo; gospodarsko-protseualne pravo». Kharkiv.
5. Kudryavtseva V. V. (2010) Kodifikatsiya Investitsiynogo zakonodavstva Ukrayini : avtoref. dis. na zdobuttya nauk. stupenya kand. yurid. nauk : spets. 12.00.04 «Gospodarske pravo; gospodarsko-protseualne pravo». Kharkiv.
6. Muzichenko A. S. (2001). Derzhavne reguluvannya Investitsiynoyi diyalnosti. Kyiv. Naukoviy svit.

Стаття надійшла до редакції 29.09.2016.

В. В. КУДРЯВЦЕВА

кандидат юридических наук, ассистент кафедры хозяйственного права Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого, Харьков

**ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПОЛИТИКА ГОСУДАРСТВА
КАК ИНСТРУМЕНТ РЕГУЛИРУЮЩЕГО ВЛИЯНИЯ
НА ИНВЕСТИЦИОННУЮ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ**

В статье исследуются вопросы хозяйственно-правового обеспечения реализации инвестиционной политики государства, обоснования и разработки системы исходных понятий, связанных с хозяйственно-правовым обеспечением реализации инвестиционной политики государства: инвестиционный рынок, инвестиционная политика государства, правовая инвестиционная политика государства, законодательная инвестиционная политика государства, механизм формирования правовой инвестиционной политики государства, правовой инвестиционный порядок.

Ключевые слова: инвестиционная деятельность, правовой инвестиционный порядок, инвестиционная политика государства, правовая инвестиционная политика.

V. V. KUDRIAVTSEVA

PhD (Legal Sciences), assistant lecturer, the Economic Law Department, Yaroslav Mudryi National Law University, Kharkiv

**A GOVERNMENT INVESTMENT POLICY AS A TOOL
OF REGULATORY IMPACT ON INVESTMENT ACTIVITY**

Problem setting. The purpose of the government investment policy is to create attractive investment climate and infrastructure development of investment activity to ensure sustainable economic growth and improved living standards. But the purpose of the investment policy, from the point of view of economic theory researchers, is not constant and may change depending on the economic development of the country. That is why the definition of the main directions of economic state policy in Economic Code of Ukraine is extremely important.

Thus, the investment policy defined in part 3 of article 10 of EC as a policy aimed at the creation of the business entities of the necessary conditions to attract and focus resources on the needs of expanded reproduction of fixed assets, primarily in sectors where development is identified as the priorities of the structural-sectoral policy, as well as ensuring efficient and responsible use of these funds and monitor for them.

It should be noted that the directions of economic policy is directly interrelated with the investment policy and determine each other. Moreover, these areas of economic policy can be represented as a hierarchical complex system, in which their own internal functioning effects are occurred.

Recent research and publications analysis. Important theoretical and methodological problems of providing government investment policy, the research of the investment market, mechanisms of investment policy formation have been considered by numerous scientists such as D. V. Zadykhailo, V. K. Mamutov, V. M. Pashkov, O. P. Podtserkovnyi, V. A. Ustymenko, V. S. Shcherbyna, etc. However, these scientists did not consider the system of initial concepts, analyze individual objects of the government investment policy in relation to their regulatory impact on investment activity.

Paper objective. The article purpose is to study the question of economic-legal implementation of the government investment policy, its regulatory impact on investment activity, the rationale and development the system of initial concepts.

Conclusions of the research. The balance of investment demand and investment proposals, which is achieved with specific means of market self-regulation is a mechanism of the investment market. The basis of the structure and functioning of economic relations within an economic system is based on a system principle, by which ensured their stability, predictability, and functional viability. Therefore, the formation of public economic policy, including investment policy, should be preceded by the study, analysis of the structure and essential features of the functioning of economic system market.

The investment market is quite specific phenomenon which on the one hand can and should be treated as a separate market (a subsystem of the economic system) but at the same time, acquires an independent and often decisive importance as a functional feature of a particular model of the economic system.

Very important in the context of the government investment policy is a category of potential investment proposal, which reflects the level of accumulated entities income that can be directed to investment, and forms of potential investment capital.

The influence on the stirring up of factors formation of potential investment capital, and then real investment proposal, as well as the influence on the activation of factors formation of progressive investment demand from the national business entities must be one of the main objects of the government investment policy.

Short Abstract for an article

Abstract. The article deals problems of providing economic and legal implementation of the investment policy, rationale and development of the system initial concepts related to providing economic and legal implementation of the investment policy: the investment market, investment policy, legal investment policy, legislative investment policy, the formation mechanism of legal government investment policy, investment legal order.

Key words: investment activity, investment legal order, investment policy, legal investment policy.